

Warszawa, dnia 12 kwietnia 2022 r.

STANOWISKO
Sektorowej Rady ds. Kompetencji – Sektor Żywności Wysokiej Jakości
z dnia 12 kwietnia 2022 r.

w ramach projektu „Sektorowa Rada ds. Kompetencji – Sektor Żywności Wysokiej Jakości”
UDA-POWR.02.12.00-IP.09-00-006/18

w sprawie projektu ustawy o niektórych zawodach medycznych

Sektorowa Rada ds. Kompetencji – Sektor Żywności Wysokiej Jakości zgłasza następujące uwagi do przedłożonego projektu z dnia 20 stycznia 2022 roku ustawy o niektórych zawodach medycznych.

Ogólne:

1. Do projektu ustawy nie zostały przedłożone projekty rozporządzeń wykonawczych. Brak szeregu istotnych rozporządzeń uniemożliwia kompleksowe zaopiniowanie i zweryfikowanie proponowanej regulacji jako całości, w tym także przedłożonego projektu ustawy. W szczególności, iż rozporządzenia mają regulować istotne z punktu widzenia prac naszej Grupy: wymagania kwalifikacyjne niezbędne do wykonywania zawodu medycznego, efekty uczenia się właściwe dla danego zawodu, które muszą być realizowane w ramach kształcenia, wykaz kursów kwalifikacyjnych i szczegółowe warunki oraz sposób ich prowadzenia i odbywania oraz wykaz czynności zawodowych, do wykonywania których są uprawnione osoby wykonujące zawód medyczny.
Nie jest także możliwym prawidłowe ocenienie kwestii okresu przejściowego, ustalenia, czy powstanie potrzeba podniesienia kwalifikacji zawodowych przez osoby wykonujące zawód medyczny przed wejściem w życie omawianej ustawy. Kwestią do weryfikacji pozostanie w jakim terminie faktycznie będzie możliwe podniesienie kwalifikacji przez te osoby oraz czy nie byłoby zasadnym wprowadzenie innych rozwiązań, uwzględniających okres faktycznego wykonywania zawodu medycznego.

2. Jest to kwestia poza obszarem działania naszej Grupy, niemniej jednak przedstawiciele zwodów medycznych powinni wypowiedzieć się, czy ustawa reguluje wszystkie zawody medyczne nie uwzględnione w innych aktach prawnych. W Internecie pojawia się chociażby stanowisko, iż w projekcie nie uwzględniono bardzo powszechnego zawodu pomocy dentystycznej.
3. W pełni popieramy i uznajemy za właściwe uregulowanie w przedmiotowym projekcie zawodu dietetyka. Dietetyk zatrudniony w sektorze produkcji, w sposób niezwykle istotny wpływa na jakość wyprodukowanej żywności. W przemyśle spożywczym dietetyk jest osobą odpowiedzialną za prawidłowy proces przygotowania, produkcji oraz dystrybucji potraw dietetycznych, za opracowanie i wdrożenie programów zapewnienia bezpieczeństwa żywności, za monitorowanie zgodności produkcji z recepturą i standardami jakości, za ocenę wartości odżywczej i kalorycznej potraw oraz za ocenę prawidłowości opracowanych receptur w odniesieniu do aktualnych norm żywienia oraz prowadzenie dokumentacji rozliczeniowej. Dietetycy mają także istotny udział w znakowaniu żywności, w tym preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt.

Uwagi do poszczególnych przepisów projektu ustawy:

- **art. 2 ust. 1 pkt 3** „posiada certyfikat znajomości języka polskiego wydany na podstawie art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2021 r. poz. 672), potwierdzający władanie językiem polskim w stopniu niezbędnym do wykonywania zawodu medycznego w mowie i w piśmie” – proponuje się wykreślenie zwrotu „potwierdzający władanie...i w piśmie” oraz doprecyzowanie poziomu biegłości językowej W powołanym przepisie ustawy o języku polskim mowa o znajomość języka polskiego jako obcego na jednym ze wskazanych poziomów biegłości językowej (A1-C2), nie ma certyfikatów znajomości języka dla poszczególnych grup zawodowych.
- **art. 4 ust.1 pkt 8 w zw. z ust. 2** – proponuje się rozważyć zasadność jawności informacji o realizacji ustawicznego rozwoju zawodowego w danym okresie rozliczeniowym
- **art. 4 ust.1 pkt 8** - usunąć przecinek przed średnikiem
- **art. 9 pkt 4** – „Minister właściwy do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia 4) wysokość i sposób uiszczania opłaty za wpis do rejestru oraz opłat manipulacyjnych” projekt ustawy tymczasem nie odnosi się do opłat manipulacyjnych, mowa w nim jedynie o opłacie od wpisu, należy dokonać korekt w tym zakresie.

- **art. 10 ust. 2 pkt 1** „Za wykonywanie zawodu medycznego uważa się również: 1) nauczanie zawodu medycznego oraz wykonywanie pracy na rzecz ustawicznego rozwoju zawodowego”. „Wykonywanie pracy na rzecz” w naszej ocenie jest pojęciem zbyt szerokim, należy go doprecyzować, uwzględniając założenia prawodawcy.
- **art. 13 ust. 2** „Minister właściwy do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia kodeks etyki i deontologii medycznej dla osób wykonujących zawód medyczny.” Sugeruje się, by w tym zakresie rozważyć możliwość, aby prawo do przyjęcia kodeksu etycznego przysługiwało reprezentatywnemu zrzeszeniu osób wykonujących dany zawód medyczny, a dopiero w sytuacji braku takiego zrzeszenia Ministrowi Zdrowia. Ewentualnie Minister powinien określić ramowy zakres kodeksu etyki i podstawowe zasady etyczne każdego z regulowanych zawodów medycznych, w pozostałym zakresie pozostawiając prawo do samodzielnego ustalenia zapisów kodeksu etycznego.
- **art. 21** – od decyzji Dyrektora CMKP odmawiającej wpisu na listę podmiotów projekt ustawy nie przewiduje odwołania. Proponuje się wprowadzić, analogicznie do art. 22 ust. 3 możliwość odwołania do ministra właściwego do spraw zdrowia. W związku z proponowaną zmianą należy wprowadzić także zapis w ust. 5, iż Dyrektor CMKP „w formie decyzji administracyjnej”.
- **art. 26 ust. 1 pkt 2** – „posiada co najmniej 3-letni staż pracy w zawodzie medycznym, dla którego prowadzony jest kurs kwalifikacyjny, w pełnym wymiarze czasu pracy” sugeruje się rozważenie wprowadzenia rozszerzenia na zawody pokrewne.
- **art. 28** – należy poprawić numerację ustępów, brak ust. 2.
- **art. 34** – należy dodać kropkę w ust. 3, a usunąć zbędną po ust. 4
- **art. 34 ust. 5** – należy poprawić odesłanie do ustępu 3, a nie ustępu 2.
- **art. 44** „1. Jeżeli w postępowaniu w sprawie odpowiedzialności zawodowej świadek, biegły lub specjalista bez usprawiedliwienia nie stawiał się na wezwanie Przewodniczącego Komisji lub na rozprawę przed Komisją albo bezpodstawnie odmawia zeznań, Przewodniczący Komisji może zwrócić się do sądu rejonowego, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby wezwanej, o przesłuchanie w charakterze świadka, biegłego lub specjalisty na wskazane okoliczności. 2. O terminie i miejscu przesłuchania, o którym mowa w ust. 1, sąd rejonowy zawiadamia strony, a protokół z przesłuchania przesyła organowi, który zwrócił się o przesłuchanie. Czynności powyższej dokonuje sąd rejonowy na posiedzeniu. Przepisy Działu V ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534 i 1023) stosuje się.” Rozwiązanie takie będzie skutkowało nałożeniem dodatkowych obowiązków na sądy rejonowe. Należy rozważyć jego zasadność. Ponadto trzeba mieć na względzie, iż czyny stanowiące przewinienia dyscyplinarne mogą być także przedmiotem postępowań sądowych.

Proponuje się wprowadzić możliwość karania przez sądy za nieusprawiedliwione niestawiennictwo lub odmowę złożenia zeznań (patrz np. ustawa o Radcach prawnych), co powinno być lepszym środkiem dyscyplinującym w stosunku do tych osób.

- **art. 46 ust. 2** – „Uprawnionym do złożenia wniosku jest minister właściwy do spraw zdrowia, minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister Obrony Narodowej, Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia oraz pokrzywdzony”. Sugeruje się dodanie również Rzecznika Praw Pacjenta, Rzecznika Praw Obywatelskich. Ponadto wniosek może pochodzić od każdej innej osoby, która powzięła wiedzę w przedmiocie czynu uzasadniającego wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, a w szczególności chociażby przełożonego osoby wykonującej zawód medyczny lub z nią współpracującej.
- **art. 46 ust. 3** „Złożenie wniosku przez pokrzywdzonego podlega opłacie w wysokości 200 zł.” Sugeruje się rozważenie, czy osoba pokrzywdzona powinna być obciążona opłatą. Istnieje ryzyko, iż konieczność zapłaty opłaty może być negatywną przesłanką do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania przez osobę faktycznie pokrzywdzoną.
- **art. 56 ust. 1** Proponuje się dodanie pkt e) o treści: „zawód medyczny, który wykonuje osoba obwiniona”. Wniosek o ukaranie powinien to określać.
- **art. 61 pkt 1** „W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej stosuje się odpowiednio przepisy:1) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego dotyczące; nie stosuje się przepisów o oskarżycielu prywatnym, powódzie cywilnym, przedstawicielu społecznym, postępowaniu przygotowawczym oraz środkach przymusu, z wyjątkiem przepisów o karze pieniężnej”. Należy zweryfikować redakcję przepisu. Proponuje się zmianę w miejsce „dotyczące, nie stosuje się” zwrot „z wyłączeniem”. Ponadto zwraca się uwagę, iż w 2015 roku uchylony został rozdział 7 KPK, co doprowadziła do likwidacji instytucji powództwa cywilnego (adhezyjnego), jak również możliwości występowania przez pokrzywdzonego w charakterze powoda cywilnego.
- **art. 66** – należy poprawić numerację ustępów, brak ust. 3.
- **art. 68** – „Karami za przewinienie zawodowe są:1) upomnienie; 2) nagana;3) kara pieniężna; 4) wykreślenie z rejestru na okres od roku do 5 lat; 5) zawieszenie prawa do wykonywania zawodu medycznego na okres od 3 miesięcy do roku; 6) pozbawienie prawa do wykonywania zawodu medycznego”. Kary określone w pkt 4 i 5 są w naszej ocenie tożsame. Wykreślenie z rejestru powoduje czasowy zakaz wykonywania zawodu, jak również zawieszenie prawa do wykonywania zawodu. Dla czytelności zapisów proponuje się połączenie tych dwóch kar.
- **art. 81** – należy zweryfikować karalność. Ust. 2, przewidujący czyn kwalifikowany (w celu osiągnięcia korzyści majątkowej) przewiduje niższą odpowiedzialność - grzywna albo kara

ograniczenia wolności, niż czyn podstawowy - grzywna, kara ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.